

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015-1427

Dato: 9. marts 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 10. februar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 192 (SOU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 192:

"Vil ministeren oplyse, om det er lovligt, at det i driftsoverenskomsten for et krisecenter er anført at psykisk syge afvises?"

Svar:

Det er, jf. servicelovens § 109, en kommunal forpligtelse at kunne tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte, ligesom krisecentrene lægger stor vægt på sikkerheden.

Kommunerne kan opfylde deres forsyningsforpligtelse ved at etablere egne tilbud, ved at have adgang til at benytte tilbud, der er etableret på privat initiativ, eller ved at kunne benytte tilbud, som er etableret af en region eller af en anden kommune.

De tilbud, der efter servicelovens § 109 kan indgå i en kommunes samlede forsyning, skal være godkendt af socialtilsynet, jf. socialtilsynslovens § 5, stk. 1 og 2, jf. servicelovens § 4, stk. 3. I godkendelsen indgår bl.a. en beskrivelse af tilbuddets formål og målgruppe, og godkendelsen kan således indeholde en form for specialisering inden for servicelovens § 109. Det følger af socialtilsynslovens § 22, at socialtilsynet skal registrere oplysninger om for eksempel godkendelse på Tilbudsportalen.

Spørgsmålet om udarbejdelse og indgåelse af driftsoverenskomst mellem en kommune og et kvindekrisecenter er ikke reguleret i serviceloven. Det er dog Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forholds vurdering, at en

driftsoverenskomst mellem en kommune og et krisecenter ikke kan begrænse det formål, som kvindekrisecentret af socialtilsynet er godkendt til.

Derudover kan det oplyses, at den støtte og omsorg, der er omfattet af servicelovens § 109, ikke omfatter en specialiseret social indsats til kvinder med psykiske lidelser, som har behov herfor. Et eventuelt behov for behandling vil således skulle imødekommes via andre indsatser end dem, som ydes som del af servicelovens § 109.

Det er efter serviceloven lederen af krisecentret, der træffer afgørelse om optagelse, og der kan i det konkrete tilfælde være forhold, der medfører, at en kvinde med psykiske lidelser ikke kan optages på et krisecenter.

Der kan bl.a. være behov for at tage hensyn til, at den pågældende kvinde har brug for et behandlingstilbud samt særlig støtte, som det konkrete kvindekrisecenter ikke kan imødekomme. I sådanne tilfælde skal kvinden henvises til andre relevante tilbud, herunder til den regionale behandlingspsykiatri, hvis der er behov herfor.

Derudover kan der være behov for at tage hensyn til de andre kvinder og deres eventuelle børn på det konkrete kvindekrisecenter, som oftest vil være i en akut livskrise med et forhøjet angstniveau, og som derfor har brug for mest mulig ro og stabilitet.

Såfremt en kvinde med en psykisk lidelse ikke kan optages i et krisecenter, skal krisecentret hjælpe kvinden med henvisning til andre relevante tilbud. Det er kvindens opholdskommune, der herefter har ansvaret for, at kvinden modtager eller henvises til et tilbud, som tilgodeser kvindens behov. Kommunen skal således tilbyde kvinden en helhedsorienteret indsats på baggrund af en vurdering af hendes behov. I en sådan helhedsorienteret indsats kan det indgå, om kvinden eventuelt har behov for botilbud, og støtten skal søges tilrettelagt, så eventuelle hensyn til kvindens sikkerhed mv. kan imødekommes.

Manu Sareen

/ Lise Stidsen Vandahl